

Вяра

ДОГМАТИЧЕСКОТО ОТПАДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО - VI част

Митрополит Никодим
(Ротов)

Още една любопитна подробност, която не може да не напомни за началото на църковната биография на патриарх Вартоломей: При посещението си в Русия, през юли 1993 г., когато пристигна в Санкт-Петербург, той най-напред отслужи панихида на гроба на митрополит Никодим (Ротов).

ЛЕНИНградския митрополит Никодим е бил голям радетел на римокалендарната реформа. Виден борец с Православието, филокатолик, отявлен икуменист, сътрудник (агент „Светослав“) и офицер от КГБ (Дарья Макеева – „Митрополит Никодим (Ротов) и основные направления его церковной деятельности“).

Някои твърдят, че е бил таен католически епископ, на когото папата е поверил възглавяването на всички римокатолици в СССР. Във всеки случай богослужението му се отличавало с католически маниери: носене на червена мантия, подобно на кардиналите и други негови наследници, като споменатия Волоколамският митрополит Иларион (Алфеев).

Митрополит Никодим силно желаел в Руската църква да се приеме новия календар.

ТОВА Е ЧОВЕКА, КОЙТО ФАКТИЧЕСКИ ВЪВЕЖДА ПАПСКИЯ КАЛЕНДАР В Б“ПЦ“! ОФИЦЕРА ОТ КГБ, ЧРЕЗ СВОИТЕ КОЛЕГИ-АГЕНТИ БЪЛГАРСКИ „ДУХОВНИЦИ“ ЗАПОЧВА ЕКСПЕРИМЕНТА В БЪЛГАРИЯ.

Именно той уговорил българския патриарх Кирил да смени календара, за да помогне да се проведе по-скоро такава смяна и в Русия. Никодим подкрепял проведената в БПЦ реформа и изказвал одобрението си за нея.

Смяната на календара е била извършена заради настояване на ССЦ, който през 1965-66 г. разпратил писма до поместните църкви по този въпрос. Московската патриаршия искала да види как ще реагира на промяната българският народ, преди да пристъпи към подобно нововъведение в Русия (*Владимир Мосс – „Православная Церковь на перепутье (1917-1999)“*).

Това, че митр. Никодим е бил икуменист, е напълно очевидно от участието му в ССЦ и в икуменическите „асамблеи“.

Той е организатор е на икуменическото движение в Руската Църква, президент на Световния съвет на църквите (1975 г.).

Общозвестно е, че много пъти е съслужвал с римокатолици и се е причастявал заедно с тях. Предлагал на тези, които възвеждал в епископски сан, да дадат клетва, че когато дойде време, заедно с него ще преминат в римокатолицизъм. „Архим. Димитрий (Подлесних) разказвал на своите духовни чедя, че митрополит Никодим го повикал в Ленинград и му предлагал епископство. Но поставил условие, че когато дойде времето, всички епископи, които сам той е поставил на катедрите, ще преминат заедно с него в католицизъм. Той молел о. Димитрий да даде клетва, че той, ако стане епископ, също ще приеме католицизма. Отец Димитрий се отказал от предложението на вл. Никодим“.

Архиеп. Василий (Кривошеин) свидетелства за него: „Това, което повече от всичко смущаваше мнозина от нас... бе увлечението на митрополит Никодим по католицизма. Увлечение в много отношения ирационално, почти патологическо...“ То рязко се усилило след посещението му в Рим. Той бил очарован от папския ватикански прием. (Архиеп. Василий (Кривошеин) също е бил икуменист).

В Рим митрополит Никодим започнал широко, по-малко или повече безразборно, да причастява католици на православната Литургия. **Има постановлението на Свещения Синод на РПЦ от 16 декември 1969 година за допускане католици до причастие там, където няма католически църкви.**

Свидетелството на архиепископ Василий (Кривошеин) потвърждавал и преподавателят от Ленинградските духовни училища архимандрит Августин (Никитин). В посветена на

митрополит Никодим статия, напечатана в католическото списание „Истина и живот“ (2004, №2), архимандрит Августин писал: „Католическият свещеник Йосиф Павилонис всяка година по покана на владиката присъстваше на пасхалното богослужение в олтара на Николо-Богоявленския катедрален събор и се повикваше за причастяване със Светите Христови Тайни“ (стр. 16-17). В същото католическо списание се привеждали и други свидетелства за противоканоничните манипулации на ленинградския архипастир със Светите Дарове. „Митрополит Никодим е допускал в 70-те години отца йезуит М. Аранц по време на неговата преподавателска дейност в Ленинградската духовна академия, да се причастява в неделните дни заедно с православните клирици“.

Както съобщава „Радио Ватикана“, свещеникът-йезуит о. Шиман утвърждавал в йезуитското списание „Чивилта католика“, че митрополит Никодим открито е поддържал „обществото на Иисус“, с много от членовете на което имал най-дружески връзки. **Той е превел на руски език „духовните упражнения“ на Игнатий Лойола.** М. Аранц също свидетелствал, че той „се интересувал от духовността на йезуитите“.

Създател е и разпространител на т. нар. „октомврийско богословие“, в което той кощунствено учел, че октомврийският преврат от 1917 г. е най-голямото събитие в историята на християнството, своеобразно Божествено откровение и събитие, подобно по важност на Боговъплъщението. Така например в „Журнал Московской патриархии“ излязла статия от името на митр. Никодим, в която се казвало, че „въплъщението на Сина Божий било наистина огромно по значение събитие, но едва от момента на Октомврийската революция то започнало да се осъществява в живота,

имало последствия, станало действителност”.

В трудовете на митрополит Никодим може да се намерят неговите „богословски” разсъждения, че **Царството Божие ще бъде построено на земята. Комунистите ще благоустроят обществото от социална страна, а християните - от духовно-нравствена. Това общество и ще бъде, съгласно митрополит Никодим, „раят”. (Идея, до голяма степен присъща и на икуменизма. Много от „църквите”, т.е. ересите в ССЦ учат, че не съществува задгробен живот, и съответно очакват Царството Божие на земята. Подобни течения има и в исляма.).**

Тези богохулни теории кореспондират с принадлежността на Никодим към репресивния комунистически апарат и изобщо със същността на Руската „православна църква”, в онези времена и СЕГА!

Митрополит Никодим умрял внезапно по време на прием при папа Йоан Павел I, когато изведнъж му прилошало и се свлякъл пред краката на папата, след което повече не се изправил. Вестта за скоропостижната му смърт бързо се разнесла из Русия. Справедливо мнозина видели в нея недвусмислен знак на Божественото правосъдие.

Панихидата за митрополит Никодим във Ватикана, *ОТСЛУЖЕНА ОТ КАТОЛИЧЕСКИ КАРДИНАЛИ И РУСКИ „ПРАВОСЛАВНИ“ ДУХОВНИЦИ*

На митрополит Никодим се удаде да създаде немалка група свои ученици, последователи и почитатели, които той пострига в монашество, ръкоположи за свещеници и даже доведе до архиерейство, млади „никодимчета“ , както ги наричат. Част от тях са просто кариеристи, но мнозина несъмнено са негови искрени почитатели”.

Сред т.нар. млади „никодимчета“ е и ДНЕСНИЯ ПАТРИАРХ НА РУСИЯ КИРИЛ ГУНДЯЕВ...

Следва СЪЩЕСТВЕНО продължение.....

Източниците ще бъдат цитирани в края на последната статия от тази поредица.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО